

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.051/2018/3 .

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró
Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. M.Tóth Zoltán ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Puskásné dr. Németh Márta jogtanácsos

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. október 31. napján kelt 27.K.31.360/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.K.31.360/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 316.600 (azaz háromszáztizenhatezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 1/1 tulajdonában állnak a 228476, 228477., 228478., 228479. és 228480. hrsz. alatti ingatlanok (perbeli ingatlanok). A felperes az önkormányzati adóhatóság felhívására 2015. augusztus 5-én a perbeli ingatlanok tekintetében benyújtotta bevallásait, bejelentette, hogy a

helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (Htv.) 19. § b) pontjába foglalt telekadó mentességet igénybe kívánja venni az 1 ha meg nem haladó belterületi telkei után. Az önkormányzati adóhatóság felhívta a felperest arra, ha élni kíván az adómentességgel, akkor a mezőgazdasági tevékenység folytatásáról kiállított igazolást nyújtsa be. A felperes arról tájékoztatta az önkormányzati adóhatóságot, hogy a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara (NAK) információi szerint ezt az igazolást nem tudja kiadni, mivel a perbeli ingatlanokon 15 db pinceszellőző van, hangsúlyozta, hogy ezeket nem ő helyezte el, meglétükről nem tehet, és be sem temetheti őket.

- [2] Az elsőfokú önkormányzati adóhatóság a 2015. november 3. napján kelt határozatában a felperes terhére 2015. évre a perbeli ingatlanok után összesen 3.165.782 Ft telekadó fizetési kötelezettséget állapított meg, egyidejűleg elutasította a perbeli ingatlanok kapcsán előterjesztett mentességi kérelmet.
- [3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes, a 2016. május 13. napján kelt BP/1008/03947/4/2016. számú határozatában, az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperes érdemi döntését az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 4. § (1) bekezdés a) pontjára, 14. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira, 31. § (1) bekezdésére, 32. § (2) bekezdésére, 97. §-ára, 99. § (2) bekezdésére, 125. § (2) és (5) bekezdéseire, a Htv. 17. §-ára, 19. § b) pontjára, 18. §-ára, 21. §-ára, 52. § 16. pontjára, továbbá a kerület Önkormányzat Képviselő Testülete által alkotott a helyi adókról szóló 10/2010. (V.27.) számú önkormányzati rendelet (Ör.) 1. § b) pontjára, 6. § c) pontjára, 7. § (1) bekezdésére, 8. § a) pontjára, továbbá a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. §-ára, 72. § (1) bekezdésére alapította.
- [4] Az alperes határozatának indokolása szerint az elsőfokú adóhatóság teljesítette tényállás tisztázási kötelezettségét, érdemi döntését megalapozottan és jogszerűen hozta meg, tekintettel arra, hogy a felperes által bevallásban megjelölt mentességhez az szükséges, hogy az 1 ha alatti művelés alól kivett területként nyilvántartott belterületi telek teljes területét ténylegesen műveljék, továbbá ezt a tényt, a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező mezőgazdasági szakigazgatási szerv az adott adóév vonatkozásában igazolja. A felperesnek a mentességre jogosító igazolást a bevallásokkal egyidejűleg kellett volna benyújtania, de erre nem került sor, ezért mentességi kérelmét elutasítva az önkormányzati adóhatóság megalapozottan és jogszerűen állapított meg a felperes terhére a telekadót. Hangsúlyozta az alperes azt is, hogy a mentességet az adózó felperes kizárólag az adóévben igazolhatja, ez 2015. év tekintetében kizárt.
- [5] A felperes továbbá kizárólag a fellebbezésében hivatkozott

először arra, hogy megfelel az Ör. 6. § c) pontja szerinti mentességi feltételnek, de e körben sem nyilatkozott úgy, hogy azt érvényesíteni kívánja. Az adó alól azonban az a magánszemély mentes, aki az adó tárgyával összefüggő közterület szabályozással együtt járó telekalakítást kezdeményezett az erre vonatkozó határozat jogerőre emelkedéséig. Amennyiben a telekalakítást engedélyező jogerős határozatban előírt teljesítés elmarad, úgy az adót az eredeti esedékességtől visszamenőlegesen kell megfizetni.

- [6] A felperes fellebbezése miatt - belföldi jogsegély keretében - megkereste az illetékességgel és hatáskörrel rendelkező ingatlanügyi hatóságot, de ez azt a tájékoztatást adta, hogy a kivetéssel érintett ingatlanok tekintetében nem kezdeményeztek telekalakítási eljárást, ezért a felperes nemcsak a Htv., hanem az Ör. szabályaiban rögzített mentesség sem illeti meg a kivetéssel érintett perbeli ingatlanok tekintetében.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [7] A felperes bírósági felülvizsgálat iránti kérelmében elsődlegesen az adóhatósági határozatok megváltoztatását, telekadó fizetési kötelezettségének törlését, másodlagosan az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte. A keresetében előadottak alátámasztására a per során becsatolta a közte és a kerület Önkormányzata között 2017. szeptember 28. napján létrejött településrendezési szerződést.
- [8] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.
- [10] Ítéletének indokolásában kiemelte, hogy a felperes a perben nem vitatta a Htv. 19. § b) pontja szerinti mentességi ok elutasítását, kizárólag arra hivatkozott, hogy az Ör. 6. § c) pontja szerinti mentesség illeti meg. A bevallásaiban azonban ezt a mentességi okot annak ellenére nem jelölte meg, hogy az Art. 99. § (2) bekezdése szerint az adómentességet, adókedvezményt okirattal, illetve más megfelelő módon, neki, mint adózónak kellett volna bizonyítania.
- [11] Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy az első és a másodfokú adóhatóság megkereséseket adott ki, és az ezekre adott tájékoztatásokból egyértelműen az állapítható meg, hogy a perbeli ingatlanokra vonatkozóan mentességet megalapozó igazolás kiadására nem kerülhet sor, és telekalakítási eljárás sem került kezdeményezésre. A felperes által peres eljárás során becsatolt szerződésből is az állapítható meg, hogy a településrendezési szerződés alapján egy későbbi kötelezettséget fog eredményezni a telekalakítási eljárás, ez

a szerződés csupán előkészületekről szól. A felperest tehát a perbeli ingatlanok után nem illeti meg adómentesség, mivel az általa hivatkozott szerződés kizárólag a településrendezési szerződési folyamat azon részére vonatkozik, amely szűk körben vett telekalakítási eljárásra utal. Az egyes földügyi eljárások részletes szabályairól szóló 384/2016. (XII.2.) Kormányrendelet (Kormr.) a telekalakítási eljárás lefolytatására hatáskörrel rendelkező hatóságként első fokon a járási hivatalt jelöli ki és az alperes megkeresésére Kormányhivatal akként nyilatkozott, hogy a perbeli ingatlanokra vonatkozó telekalakítási eljárás kezdeményezésére nem került sor.

- [12] A fellebbezéshez csatolt iratokból is az állapítható meg, hogy a felperes a település-rendezési szerződés megkötését a 2015. évi adóév elindulását követően kezdeményezte. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII.29.) FVM rendelet 4.§ (2) bekezdés 5.) pontja szerint a tulajdoni lap III. része tartalmazza az ingatlanhoz, vagy a bejegyzett jogokhoz, illetve annak jogosultjaihoz kapcsolódó tényeket, így a hatósági szerződésen alapuló településrendezési kötelezettség tényét is. Az ingatlanügyi hatóság azonban az alperes megkeresésére nem tett olyan nyilatkozatot, hogy a perbeli ingatlanok tulajdoni lapjain településrendezési kötelezettség ténye feljegyzésre került volna. Az alperes tehát helyesen állapította, hogy a felperest az Ör. 6. § c) pontja szerinti adómentesség nem illeti meg. Az alperes tehát a tényállást a határozat meghozatalához szükséges mértékben feltárta, határozatában döntésének indokait is megadta, ezáltal nemcsak anyagi, hanem eljárási jogszabálysértés sem állapítható meg a terhére.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a telekadó fizetési kötelezettségének törlését, másodlagosan a jogerős ítélet és az alperesi határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság eljárása és határozata nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 163. § (1) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében, 339. § (1) bekezdésében, és az Ör. 6. § c) pontjában foglaltaknak.
- [14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértően hagyta figyelmen kívül az általa bizonyítékként hivatkozott iratanyagot, a tényállást nem helytállóan állapította meg, indokolási kötelezettségét sem teljesítette. Hangsúlyozta, hogy esetében fennálltak az általa hivatkozott törvényhely alapján a mentesség feltételei, e körben a jogerős ítélet

- téves jogértelmezést tartalmaz.
- [15] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [16] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [17] A felülvizsgálati eljárás, rendkívüli jogorvoslati eljárás, amit e jellege miatt a Pp. korlátok, keretek közé szorít. A rendkívüli jogorvoslati eljárásban - a Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében - nincs helye bizonyítás felvételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. A Pp.275. § (2) bekezdése előírja, hogy a jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül. A Pp. 272. § (1) és (2) bekezdése értelmében 60 napon belül kell előadni a felülvizsgálati kérelemben a jogszabálysértés megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását, milyen okból kívánja. A felülvizsgálati kérelemben konkrétan meg kell jelölni a kérelmező által megsértetnek vélt állított törvényhelye, továbbá ennek indokait is (BH 2012.179., KGD 2016.72.).
- [18] Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nem kerülhet sor.
- [19] A tényállás és az indokolási kötelezettség tekintetében a felperes felülvizsgálati kérelmében kizárólag a peres eljárás során bizonyítékként általa benyújtott dokumentumokra, így egyebek mellett a településrendezési szerződésre hivatkozott. Ezeket a dokumentumokat azonban az elsőfokú bíróság a jogerős ítéletében iratszerűen rögzítette, és helytálló ténybeli és jogkövetkeztetéseket vont le. A perrel érintett adóév ugyanis 2015., és ahogyan erre az alperes a határozatában, az elsőfokú bíróság pedig a jogerős ítéletében rámutatott, a felperesnek a konkrét, keresettel támadott határozatokkal érintett adóév vonatkozásában kellett volna az Art. 99. § (2) bekezdése és a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján igazolnia az adómentesség fennállását. Erre azonban a közigazgatási és a peres eljárás során sem került sor, mivel a perben vitatott adóhatósági határozatokkal érintett adóév tekintetében a perbeli ingatlanok kapcsán nem került kezdeményezésre telekalakítási eljárás. Az elsőfokú bíróság ítéletének 4. és 5. oldalán iratszerűen, tényszerűen rögzítette az e körben rendelkezésre

álló adatokat és az ezekből megalapozott ténybeli és jogkövetkeztetésekre jutott. Hangsúlyozza a Kúria is, hogy a per során csatolt felperesi dokumentumok szerint a településrendezési szerződés nem a vizsgált adóévek tekintetében, hanem 2017. szeptember 28. napján jött létre.

[20] A határozatok, ide értve a jogerős ítéletet is iratszerűen tartalmazzák az Ör. 6. § c) pontja szerinti rendelkezést, mely szerint a Htv.-ben felsoroltakon túl mentes adó alól a magánszemély, aki az adó tárgyával összefüggően közterület szabályozással együtt járó telekalakítást kezdeményezett az erre vonatkozó határozat jogerőre emelkedéséig. A jogerős határozatokban, így a jogerős ítéletben is iratszerűen rögzített adatok szerint a perrel érintett telekadó fizetési kötelezettséget megállapító határozatokkal érintet ingatlanok tekintetében 2015. évre nem kezdeményezett a felperes telekalakítási eljárás. A határozatokban rögzítetett adatoktól eltérő adatok, dokumentumok, nyilvántartások megcáfolására vonatkozó bizonyítási indítványt a felperes a perben nem terjesztett elő, ilyet a felülvizsgálati kérelmében sem jelölt meg.

[21] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben megalapozott és érdemben jogszerű döntést tartalmaz, a jogerős ítélet nem sért eljárási és anyagi jogszabályt, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezért pernyertessége ellenére, javára felszámítható perköltség nem merült fel.

[23] A pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

, 2018. május 16.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk.
előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró